

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 57 0 Ps 111687 19 Rev
Banjaluka, 04.03.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca „P.z.“ a.d. B., koga zastupaju punomoćnici T.K., advokat iz T. i A.P., advokat iz B., protiv tuženog Grada B., koga zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, sjedište zamjenika Banjaluka, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 111687 19 Pž od 25.09.2019. godine, na sjednici održanoj dana 04.03.2020. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 111687 14 Ps od 20.12.2018. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da je ništav upis prava svojine u privremenom listu nepokretnosti br. 2333 KO V. 2, izvršen u korist tuženog Grada B. na nepokretnostima označenim kao kč.br.1082/1 u naravi parking površine 2324 m², kč.br.1082/2 u naravi ostalo neplodno zemljište površine 10 m², kč.br.1085/112 u naravi ulica površine 6605 m², kč.br.1085/119 u naravi gradilište površine 51 m² i kč.br.1085/123 u naravi ulica u površini 303 m²; da se naloži brisanje prava svojine u korist tuženog i uspostavi katastarsko knjižno stanje kakvo je bilo prije upisa; da se utvrdi da je tužilac vlasnik sa 1/1 dijela navedenih nepokretnosti upisanih u list nepokretnosti br. 2333 KO V. 2 i da se naloži tuženom da trpi da se tužilac uknjiži u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu ne predmetnim nepokretnostima kao vlasnik sa 1/1 dijela (stav 1. izreke), te je tužilac obavezan da tuženom na ime troškova postupka isplati iznos od 15.400,00 KM (stav 2. izreke).

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 111687 19 Pž od 25.09.2019. godine žalba tužioca je odbijena i presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 111687 14 Ps od 20.12.2018. godine, potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 2.500 KM i takse na žalbu.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da se utvrdi da je ništav upis prava svojine u privremenom listu nepokretnosti br. 2333 KO V. 2, izvršen u korist tuženog Grada B., da se naloži brisanje prava svojine u korist tuženog i uspostavi katastarsko knjižno stanje kakvo je bilo prije upisa, da se utvrdi da je tužilac vlasnik sa 1/1 dijela navedenih nepokretnosti upisanih u list nepokretnosti br. 2333 KO V. 2, kao i da tuženi trpi da se tužilac uknjiži u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu na predmetnim nepokretnostima kao vlasnik sa 1/1 dijela.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio: da je tužilac nastao statusnom promjenom MDP I. H. sa p.o. B., te kasnijom podjelom I. a.d. B.; da su sljednici MDP I. H. B. zaključili Ugovor o razgraničenju sredstava, prava i obaveza broj 21/2000 od 05.04.2000. godine (diobni bilans), kojim su utvrđeni principi na kojima će se vršiti dioba sredstava, prava i obaveza; da je prema uvjerenju IRB broj 10-346-2/11 od 18.11.2011. godine MDP I. H. sa p.o. predao program privatizacije državnog kapitala 31.12.1999. godine, uz konstataciju da je nakon korporatizacije provedeno više statusnih promjena iz kojih je nastalo i preduzeće P.z. Banjaluka, a u priloženom programu privatizacije društvenog kapitala (obrazac broj P-1) iskazani su podaci o nekretninama; da je prema uvjerenju RUGIP PJ Banjaluka tužilac podnio zahtjev za priznavanje prava svojine po osnovu člana 8. a) Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 24/98, 62/02, 38/03, 65/03 i 109/05, dalje: ZPDKP) i da je taj postupak u toku, ali da nadležni organ nije donio rješenje po zahtjevu tužioca kojim bi bilo utvrđeno pravo vlasništva na predmetnim nekretninama u korist tužioca; da iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke koji je na osnovu uviđaja na licu mjesta izvršio identifikaciju predmetnih parcela i iznio istorijat promjena po katastarskom i gruntovnom operatu, proizlazi da je parcela novog premjera k.č. broj 1082/1 po starom premjeru odgovara dijelu k.č. broj 118/2, k.č. broj 118/3, k.č. broj 124/9; da parcele po novom premjeru broj k.č.1082/2, po starom premjeru odgovara dijelu k.č. broj 118/2, da parcela novog premjera k.č. 1085/112 odgovara dijelu parcela k.č.100/1 i k.č.80/1, da parcela novog premjera k.č. 1085/119 po starom premjeru odgovara dijelu k.č. 104/1, parcela novog premjera k.č. 1085/123 po starom premjeru odgovara dijelu k.č. 104/1; da su parcele starog premjera k.č. broj 118/2 i k.č. broj 118/3 bile upisane u ZK uložak broj 1329 (pisani) k.o. V. sa pravom svojine u korist društvene svojine 1/1 i pravom raspolaganja u korist Radne organizacije industrije celuloze, papira i vlakana „,I.“ B. sa 1/1; da je parcela k.č. 124/9 bila upisana u ZK uložak broj 94 (pisani) k.o. V. sa pravom svojine kao Opštenarodna imovina sa 1/1; da je parcela k.č. 100/1 upisana u ZK uložak broj 502 (pisani) k.o. V. sa pravom svojine u korist Društvene svojine sa 1/1 i pravom korištenja Fabrike celuloze u izgradnji sa 1/1; da je k.č. 104/1 upisana u ZK uložak broj 178 (pisani) k.o. V. sa pravom vlasništva: Opštenarodna imovina sa 1/1, dok je kao organ upravljanja u A listu navedena F. c. u B.; dok je k.č. 80/1 bila upisana u ZK uložak broj 768 (pisani) k.o. V. sa pravom vlasništva – Opštenarodna imovina sa 1/1 dok je kao organ upravljanja u A listu navedena F. c. u B.; da je uspostavom novog premjera Aerofoto snimanja iz 1969.

godine te izlaganjem podataka na javni uvid u popisnom listu broj 323 iz 1976. godine kao posjednik parcele k.č. broj 1085 i k.č. 1082 bio upisan Incel-fabrika celuloze i viskoze sa 1/1, a stavkom promjene 1/88 reambulacijom parcela k.č. 1085 bila cijepana i formirana parcela 1085/4; 1989. godine izlaganjem podataka na javni uvid u list nepokretnosti broj 323 k.o. V. 2 upisan je tužilac (P.z.) sa privremenim pravom korištenja, a Opština B. sa pravom raspolaganja sa 1/1; da bi 2002. godine na osnovu diobnog bilansa i zapisnika RUGIP parcele koje su bile upisane u list nepokretnosti 323 (k.č. 1085/1, k.č.1085/2, 1085/3 i k.č. 1082) upisane u list nepokretnosti broj 1015 k.o. V. 2 sa privremenim pravom korištenja tužioca (P.z.) te pravom raspolaganja Opštine B., dok je u listu nepokretnosti broj 323 ostala upisana parcela k.č. 1085/4 k.o. V. 2, sa pravom korištenja više privrednih subjekata, a među njima i tužioca (P.z. a.d. B.) sa pravom raspolaganja Opštine B. sa 1/1; da stupanjem na snagu Zakona o zemljišnim knjigama 2005. godine katastar prestaje da vodi evidenciju o pravima te upisuje samo posjed tako da je Opština B. brisana sa pravom raspolaganja u listu nepokretnosti broj 1015 i 323; 2006. godine, parcela 1082 upisana u list nepokretnosti broj 1015 cijepana je na k.č. 1082/1 i k.č. 1082/2, a 2012. godine formirana je parcedla 1085/112, a cijepanjem parcele 1085/4 (upisane u list nepokretnosti broj 323 je formirana parcela k.č. 1085/119, dok je parcela 1085/112 mijenjala oblik i površinu, da bi 2014. godine u postupku izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima za k.o. V. 2, u postupcima pojedinačnih izlaganja u kompleksu “Incel” formirana parcela 1085/123 površine 303 i uspostavljen list nepokretnosti broj 2333 u koji su upisane parcele: k.č. 1082/1, k.č. 1082/2 (prepisane iz lista nepokretnosti broj 1015), k.č. 1085/10, 1085/16, 1085/17, 1085/18, 1085/112, 1085/119, 1085/123 (prepisane iz lista nepokretnosti broj 323) sa pravom svojine Grad B. sa 1/1; da prema nalazu i mišljenju vještaka građevinsko-arhitektonske struke predmetne nekretnine označene kao k.p. br 1082/1, k.p.br.1082/2, k.p.br. 1085/112, k.p. br.1085/119 i k.p.br.1085/123 sve k.o. V. 2 (n.p.) karakterom i namjenom predstavljaju izgrađeno građevinsko zemljište na kojem postoje izgrađene saobraćajne površine sa kolskim i pješačkim površinama i površinama za parkiranje putničkih vozila (tri parkinga); da se u naravi radi o spoju gradskih ulica – dijela Bulevara vojvode Živojima Mišića i dijela ulice Veljka Mladenovića sa uređenim (trotoari) i neuređenim pješačkim površinama i javnim parkinzima i iste na ukupno tri punkta; da se ove saobraćajne površine aktivno koriste za oba vida gradskog saobraćaja; da je sprovedbenim dokumentom prostornog uređenja tj. Regulacionim planom privrednog kompleksa “Medeno polje” u Banjaluci predmetno zemljište tretirano kao: površine za motorni saobraćaj i manjim dijelom kao zelene površine, a u skladu sa programom Plana – Plan prostorne organizacije; da je u vrijeme donošenja rješenja RUGIP-a br. 21-11/951-095-2333/12 od 12.06.2014. godine važio navedeni sprovedbeni dokument, što znači da je namjena predmetnog zemljišta bila ista u to vrijeme tj. ovo zemljište je bilo namijenjeno za motorni saobraćaj i uređene manje zelene površine javnog karaktera; da je uviđajem na licu mjesta utvrđeno da je predmetno zemljište u naravi javna saobraćajna površina namijenjena za kolski (motorni) saobraćaj sa pripadajućim elementima i površinama (trotoari, parking površine) zemljište označeno kao k.p. br 1082/1, k.p.br.1082/2, k.p.br. 1085/112, k.p. br.1085/119 i k.p.br.1085/123 sve k.o. V. 2 (n.p.) privedeno namjeni prema važećem planskom rješenju; da je važeće plansko rješenje u većem dijelu podržalo namjenu i organizaciju predmetnog zemljišta iz ranijeg planskog rješenja prema Regulacionom planu SOUR-a Unicep RO I. – industrija ..., B., odnosno prostora kompleksa “„I.“ B. (Sl.glasnik Opštine B. br. 4/80) koje je u međuvremenu realizovano; da je rješenjem RUGIP, Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima (dalje: Komisije) od 12.06.2014. godine utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti kroz PL broj 2333 KO V. 2 koji se sastoji od 9 parcela, među kojima su i predmetne parcele, te je na tim nepokretnostima utvrđeno pravo svojine

u korist Grada B.; da je prednik tužioca, kao investitor, ishodio rješenje Instituta za ispitivanje materijala Banjaluka od 16.06.1983. godine kojim je dozvoljeno korištenje i upotrebnost dozvola za autobusko stajalište sa platoom na lokaciji prostora između željezničke pruge i ulaza iz pravca Ul. Danka Mitrova – Medeno polje Banjaluka; da je Skupština Grada B. dana 19.04.2005. godine usvojila regulacioni plan privrednog kompleksa Medeno polje, prema kome predmetne površine predstavljaju površine za motorni saobraćaj i manjim dijelom zelene površine; da je administrativna služba Grada B. dopisom od 09.07.2010. godine tražila saglasnost tužioca da parcele kč.br. 1082/1 i 1082/2 može koristiti kao stajalište za autobuse Javnog gradskog prevoza kao i za okretanje autobusa, te je tužilac dao traženu saglasnost 16.07.2010. godine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud, polazeći od toga da je iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke i vještaka građevinsko-urbanističke struke, koji su urađeni u skladu sa pravilima nauke i vještine i na koje nalaze nije bilo suštinskih prigovora parničnih stranaka, utvrđeno da predmetne nepokretnosti predstavljaju izgrađeno gradsko građevinsko zemljište i koriste se kao javne saobraćajne površine za kolski i pješački saobraćaj, da u sklopu istih postoje tri uređena parkinga putničkih vozila, da se koriste za potrebe gradskog bazena i za potrebe Područne jedinice RUGIP Banjaluka, da u sklopu istih postoji autobusko stajalište javnog gradskog prevoza uz trasu ulice Veljka Mladenovića, da predmetne nekretnine predstavljaju zemljište koje se koristi kao javna saobraćajna površina za kolski i pješački saobraćaj u okviru kojih postoji javni parking prostor za putnička vozila, zaključuje da ove nekretnine prema odredbi člana 6. stav 1. tačka b) Zakona o utvrđivanju i prenosu prava raspolaganja imovinom na jedinice lokalne samouprave („Sl. glasnik RS“ 70/2006, dalje: ZUPPRIJLS), čine komunalnu infrastrukturu i dobro u opštoj upotrebi na kojoj je titular prava raspolaganja jedinica lokalne samouprave, odnosno da predstavljaju javno dobro u smislu odredbe člana 7. stav 2. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19 - u daljem tekstu: ZSP).

Osim toga, nalazi da nisu ispunjeni uslovi ni za primjenu odredbe člana 127. stav 1. i 131. stav 1. ZSP, za razmatranje tužbenog zahtjeva sa aspekta vlasništva ili savjesnog i zakonitog sticanja prava svojine po jačem pravnom osnovu, kada se ima u vidu da tužilac, zbog promjene režima svojine, putem pomenutih materijalnih propisa, nije mogao postati vlasnik, niti pretpostavljeni vlasnik predmetnih nekretnina, bez obzira na način njihovog sticanja jer ove nekretnine predstavljaju javno dobro na kojima fizička i pravna lica ne mogu sticati pravo vlasništva.

Drugostepeni sud je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Pobijana presuda je pravilna i revizijom tužioca se ne dovodi u pitanje.

Odredbom člana 84. stav 1. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 6/12, 110/16 i 62/18, dalje: ZPK RS) propisano je da se utvrđivanje prava na nepokretnostima vrši na osnovu a) stanja upisanog prava u zemljišnoj knjizi ako se ustanovi da taj upis odgovara stvarnom stanju, b) pravosnažnih odluka nadležnih organa i sudova, zaključenih ugovora i drugih isprava koje su osnov za upis prava na nepokretnostima i c) podataka iz katastarskog operata koji odgovara stvarnom stanju.

Postupak izlaganja na javni uvid o nepokretnostima proveden je u smislu odredbe člana 75-86. ZPK RS, u vezi sa članom 35-63. Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja katastra nepokretnosti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 11/14, 25/14 i 31/15- u daljem tekstu: Pravilnik) i nakon provedenog postupka doneseno je rješenje broj: 21.11/951-095-2333/12 od 12.06.2014. godine u kome je navedeno da su prava iz dispozitiva ovog rješenja (pravo svojine upisano u privremeni list nepokretnosti/popisni list broj 2333 K.o. V. 2 u korist tuženog 1/1) utvrđena na osnovu podataka iz zemljišne knjige, katastarskog operata, knjiga uloženih ugovora, postojeće dokumentacije i na osnovu izjava nosioca prava i utvrđenih činjenica iz izvedenih dokaza sadržanih u zapisniku.

Tužilac je, nezadovoljan utvrđenim pravom u korist tuženog, utvrđenom u postupku izlaganja, shodno odredbi člana 87. stav 3. ZPK RS podnio tužbu za utvrđenje prava svojine.

Prema sadržaju zahtjeva tužioca radi se o sporu o pravu, budući da tužilac traži utvrđenje da je vlasnik sa 1/1 dijela predmetnih nepokretnosti, te da se utvrdi ništavim upis prava svojine u privremenom listu nepokretnosti br. 2333 KO V. 2, izvršen u korist tuženog, da se naloži brisanje prava svojine u korist tuženog i uspostavi katastarsko knjižno stanje kakvo je bilo prije upisa, kao i da tuženi trpi da se tužilac uknjiži u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu na predmetnim nepokretnostima kao vlasnik sa 1/1 dijela.

Tužilac svoj zahtjev temelji na tome da je predmetne nepokretnosti izgradio i koristio kao pristupne puteve i parking prostor za vlastita vozila, da je u tu svrhu 16.06.1983. godine pribavio i upotrebnu dozvolu od Instituta za ispitivanje materijala i da su predmetne nepokretnosti obuhvaćene i Programom privatizacije državnog kapitala 1999. godine što je svojim uvjerenjem potvrdila i IRB RS od 18.11.2011. godine, zbog čega smatra da je vlasnik istih, slijedom čega osporava da je u postupku izlaganja na javni uvid moglo biti utvrđeno pravo svojine na predmetnim nekretninama u korist tuženog.

Revizijom tužioca ne dovodi se u pitanje pravilnost zaključka nižestepenih sudova, temeljenog na nalazu vještaka geodetske struke, da su predmetne nekretnine bile društvena (državna) svojina i da je u zemljišnoj knjizi prednik tuženog, a i tuženi, upisan sa pravom raspolaganja na predmetnim nekretninama, a tužilac sa pravom privremenog korištenja, a takvo stanje upisa u zemljišnoj knjizi je postojalo i u vrijeme kada se vršilo javno izlaganje i u vrijeme donošenja rješenja Komisije.

Iz nalaza vještaka građevinsko – arhitektonske struke proizlazi da se radi o izgrađenom građevinskom zemljištu koje se nalazi van područja ranijeg kompleksa „Incela“ i van ograde ranijeg privrednog kompleksa, za koje je u periodu 1980-2005. godine sprovedbeni dokument prostornog uređenja bio Regulacioni Plan SOUR Unicep RO Incel („Službeni glasnik Opštine Banjalukla br. 4/80). Primjena ovog dokumenta prestala je donošenjem Regulacionog plana privrednog kompleksa „Medeno polje“ („Službeni glasnik Grada Banjalukla br. 5/05 i 24/06) kojim je obuhvaćeno i predmetno zemljište, kojim je dio zemljišta planiran za izgradnju kolovoznih i pješačkih površina, a dio za izgradnju parkinga, koji su u međuvremenu i izvedeni.

Sada važećim planskim dokumentom predmetno zemljište, kao i ostalo zemljište i objekti ranijeg privrednog kompleksa u cjelini mijenjaju namjenu i status, tako da postojeće saobraćajnice u kompleksu, koje su ranije bile internog karaktera i služile za kolski i pješački saobraćaj unutar kruga kompleksa, važećim planskim rješenjem se za potrebe nove namjene i karaktera kompleksa sa više pojedinačnih objekata na parcelama za njihovu redovnu upotrebu ili izgradnju za više vlasnika, mijenjaju status iz internih u javne

saobraćajne površine i postaju zajedno sa saobraćajnicama van ograde kompleksa (čini ih predmetno zemljište), dio gradske mreže saobraćajnica.

Dio predmetnih parcela (1085/112, 1085/119 i 1085/123) preko koga se i ranije ostvarivao kolski pristup privrednom kompleksu Incela (sada kompleksu „Medeno polje“) u vidu kolske saobraćajnice, rekonstruisan je i priveden namjeni u skladu sa regulacionim planom u postupku rekonstrukcije bazena u fabričkom kompleksu Incela, te je izdata upotrebna dozvola za objekat bazena 2009. godine. Iz zapisnika komisije za tehnički pregled objekta od 31.10.2009. godine proizlazi da je Grad B. bio investitor ove rekonstrukcije.

Suprotno prigovorima revidenta, nižestepeni sudovi su pravilno cijenili nalaz vještaka građevinsko – arhitektonske struke koji se izjasnio o tome kako je prethodni i važeći regulacioni plan tretirao predmetne nekretnine, što je i bio njegov zadatak, iz koga su utvrdili da predmetne nepokretnosti predstavljaju izgrađeno gradsko građevinsko zemljište koje se koristi kao javna saobraćajna površina za kolski i pješački saobraćaj u okviru koga postoji javni parking prostor za putnička vozila, te zaključili da su predmetne nekretnine javno dobro koje je namijenjeno da služi svima pod jednakim uslovima u smislu odredbe člana 7. stav 2. ZSP, zbog čega tužilac nije mogao steći pravo svojine na predmetnim nekretninama.

Na javnim dobrima postoji poseban pravni režim, jer se njihovo korištenje i upravljanje (član 7. stav 5. ZSP) uređuje posebnim zakonom.

Izgradnja gradova i naselja gradskog karaktera obavlja se u skladu sa regulacionim planom i smatra se da je u opštem interesu (član 4. Zakona o građevinskom zemljištu Republike Srpske („Sl. glasnik RS“ broj 112/06, dalje: ZGZ). Opština, odnosno grad upravlja i raspolaže gradskim građevinskim zemljištem u državnoj svojini na način i pod uslovima propisanim zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona (član 7. ZGZ).

Zakonom o komunalnim djelatnostima („Službeni glasnik RS“ broj 124/11 i 100/17, dalje: ZKD) propisuju se komunalne djelatnosti od posebnog javnog interesa, između ostalog, upravljanje javnim prostorima za parkiranje vozila, održavanje, uređenje i opremanje javnih zelenih površina, održavanje javnih saobraćajnica u naseljenim mjestima (član 2. stav 1. tačka d)l)l) ZKD). Jedinica lokalne samouprave obezbjeđuje organizovano obavljanje komunalnih djelatnosti (član 6. stav 1. ZKD). Komunalnim objektima prema ovom zakonu smatraju se građevinski objekti sa uređajima, opremom i instalacijama koji služe za obavljanje komunalnih djelatnosti, kao i postrojenja koja čine komunalnu infrastrukturu, građevinsko zemljište na kome su izgrađeni, te dobra u opštoj upotrebi koja služe za ove namjene (član 3. stav 1. tačka s) ZKD). I prema odredbi člana 16. stav 5. Zakona o javnim putevima („Službeni glasnik broj 89/13 i 83/19) upravljanje i povjeravanje poslova građenja, rekonstrukcije...održavanja i zaštite lokalnih puteva, ulica u naselju i putnih objekata na njima vrši nadležni organ jedinice lokalne samouprave.

Kako je utvrđeno da se predmetne nekretnine nalaze van ograde ranijeg privrednog kompleksa, da su, kao i postojeće saobraćajnice u kompleksu koje su bile internog karaktera i služile predniku tužioca za kolski i pješački saobraćaj unutar kruga kompleksa, u cjelini promijenile namjenu i status, te postale zajedno sa saobraćajnicama van ograde kompleksa dio gradske mreže saobraćajnica, tuženi je tim nekretninama koje su javno dobro upravljao na osnovu ovlaštenja iz zakona, pa tužilac nije mogao steći pravo svojine na istim bez obzira na činjenicu što je njegov prednik ranije koristio ove nekretnine kao pristupne puteve i parking prostor za vlastita vozila, da je u tu svrhu pribavio i upotrebnu dozvolu od Instituta za ispitivanje materijala od 16.06.1983. godine, jer ih je iste koristio po osnovu prava

korištenja, niti je to pravo stekao po osnovu toga što su predmetne nekretnine obuhvaćene Programom privatizacije državnog kapitala 1999. godine, jer nije sporno da u skladu sa članom 8a) ZPDKP nadležni organ nije donio rješenje po zahtjevu tužioca da se utvrdi pravo vlasništva na predmetnim nekretninama u njegovu korist.

Kako tužilac nije dokazao da je pravo svojine na predmetnim nekretninama stekao ni na jedan od načina propisan odredbom člana 20. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80 i 36/90 i „Službeni glasnik RS“ broj 38/03, u daljem tekstu: ZOSPO), u vezi sa članom 344. stav 2. ZSP, pravilno odbijen njegov tužbeni zahtjev, pri čemu na drugačije presuđenje nisu od uticaja revizioni navodi tužioca da je u smislu odredbe člana 3. i 4. Zakona o javnim putevima vlasnik predmetnih nekretnina mogla biti samo Republika Srpska, a ne tuženi.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenično utvrđenje i pravne zaključke prvostepenog suda, te je cijenio žalbene navode tužioca koji su od odlučnog značaja (član 231. ZPP), pa nisu osnovani prigovori tužioca o počinjenim povredama odredaba parničnog postupka.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća

Tanja Bundalo

Za tačnost opravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić